

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Mgr. Ing. Petry Nedvědové, Martina Morávka a náhradní přísedící Marie Malé v hlavním líčení konaném dne 29. června 2021

takto:

I. Podle § 206b odst. 3 trestního řádu a § 314r odst. 4 trestního řádu se schvaluje dohoda o vině a

trestu sjednaná dne 10. 6. 2021 mezi obžalovaným [jméno FO] (další generálie níže) a státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích JUDr. Marcelem Faktorem, a zároveň se obžalovaný

[Jméno zainteresované osoby 0/0], narozen [Datum narození zainteresované osoby 0/0] v [Anonymizováno], trv. bytem [adresa], [adresa], mj. jednatel společnosti CS 21 TRANS s.r.o., IČ: 28097254, se sídlem Pražská tř. 1813/3, České Budějovice,

uznává vinným, že

1) odsouzení [Jméno zainteresované osoby 1/0], [Jméno zainteresované osoby 2/0] (jejichž trestní věc již byla pravomocně skončena) a obžalovaný [Jméno zainteresované osoby 0/0] (původně jednání vedeno pod bodem I. 12. obžaloby):

dne 21. 2. 2020 v době kolem 16.30 hodin [Jméno zainteresované osoby 1/0] a [Jméno zainteresované osoby 2/0] ve vzájemné součinnosti poté, kdy na 78. km dálnice ve směru na České Budějovice v místě zúžení sledovali v protisměrné části dálnice průjezd akcelerujícího vozidla zn. BMW červené barvy, rozhodli se stíhat toto vozidlo, otočili se proto za ním, a při podezření na spáchání přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. nebo 3. zákona č. 361/2000 Sb. (kdy [Jméno zainteresované osoby 1/0] odhadoval rychlost vozidla cca 170 km/h) v úseku s nejvyšší povolenou rychlostí 130 km/h v průběhu stíhací jízdy nepokusili se jej zaznamenat příslušným zařízením a vozidlo pouze dostihli a zastavili,

načež s řidičem tohoto vozidla (zn. BMW X5, RZ [SPZ]) [jméno FO] jednal [jméno zainteresované osoby 2/0], kdy neučinil úkony k projednání uvedeného přestupku, namísto toho [jméno FO] informoval o negativních následcích jeho spáchání, současně však vyjádřil, že může postupovat i mírněji v jeho prospěch, kdy namísto řešení uvedeného přestupku rozhodne příkazem na místě o jiném, podstatně méně závažném, přestupku, s tím, že za takové jednání očekává odměnu, s čímž [jméno zainteresované osoby 0/0] souhlasil, načež s [jméno zainteresované osoby 2/0] po domluvě odešel za vozidlo zn. BMW X5, kde mu kromě dokladů předal i peněžní hotovost ve výši 10 000 Kč s vědomím, že její přesně neurčenou část si policista ponechá jako odměnu za naznačený postup v jeho prospěch, [jméno zainteresované osoby 2/0] si uvedenou hotovost, vědom si uvedeného účelu této platby, převzal, načež ji ve vozidlu předal [jméno zainteresované osoby 1/0], který si ji s vědomím, že jde o odměnu od řidiče za postup [jméno zainteresované osoby 2/0], uschoval se záměrem z ní následně vyúčtovat uloženou pokutu a zbylou částku mezi oba policisty rozdělit, a [jméno zainteresované osoby 2/0] poté vyhotovil příkazový blok na jiné přestupky (§ 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. - užití vozidla, které nespĺňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem - a § 12 odst. 1 stejného zákona – tedy jízda mimo obec nikolí v pravém jízdním pruhu), s uloženou pokutou ve výši 500 Kč, který následně [jméno zainteresované osoby 0/0] podepsal, s vědomím, že peněžní částku ve výši 9 500 Kč nad rámec uložené pokuty si [jméno zainteresované osoby 2/0] coby odměnu za jejich postup ponechal, s čímž souhlasil, načež [jméno zainteresované osoby 2/0] vyúčtoval částku 500 Kč na uloženou pokutu, tedy částku 9 500 Kč si policisté ponechali,

2) [jméno zainteresované osoby 0/0] sám (původně vedeno pod bodem II. obžaloby) dne 21. 2. 2020 nejméně v době od 16.28 do 16.40 hodin na dálnici D3 ve směru na Prahu v úseku od 79. do 70. km řídil osobní motorové vozidlo zn. BMW X5 M, RZ [SPZ], přestože byl rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 7T 23/2019-192 ze dne 9. 9. 2019 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 4 To 16/2020-287 ze dne 30. 1. 2020, které nabyly právní moci 30. 1. 2020, odsouzen pro přečin ublížení na zdraví dle § 148 odst. 1 trestního zákoníku mj. k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 24 měsíců,

tedy

ad 1)

jinému v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu poskytl úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

ad 2)

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

tím spáchal

ad 1) zločin podplacení dle § 332 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, ad 2)

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

k úhrnnému trestu podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku, a to peněžitému trestu podle § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku v počtu 185 denních sazeb ve výši 700 Kč (celkem 129 500 Kč).

K trestu zákazu činnosti dle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 12 (dvanáct) měsíců.

II. Obžalovaný

[jméno FO], narozen [datum] v [Anonymizováno], trv. bytem [adresa], manažer ve společnosti AUTOTREND, spol. s.r.o., IČ: 41324838, se sídlem České Mládeže 1101, Liberec,

je vinen, že

odsouzení [jméno zainteresované osoby 1/0], [jméno zainteresované osoby 2/0] (jejichž trestní věc již byla pravomocně skončena) a obžalovaný [jméno FO] (původně jednání vedeno pod bodem I. 8. obžaloby):

dne 21. 2. 2020 v době kolem 13.45 hodin [jméno zainteresované osoby 1/0] a [jméno zainteresované osoby 2/0] ve vzájemné součinnosti poté, kdy na 73. km dálnice ve směru na České Budějovice sledovali nebezpečný manévr vozidla zn. VW Transporter šedé barvy, řízeného zjevně rychlostí převyšující v místě nejvyšší povolenou rychlost 130 km/h, kdy v okamžiku předjíždění policejního vozidla náhle prudce zabrzdilo a zařadilo se za jejich vozidlo, rozhodli se vozidlo (zn. VW Transporter RZ [SPZ]) zastavit, načež s jeho řidičem [jméno FO] jednali [jméno zainteresované osoby 2/0] a [jméno zainteresované osoby 1/0], a když se v průběhu komunikace [jméno FO] doznal k řízení vozidla rychlostí 190 km/h, policisté i přes takto vzniklé podezření ze spáchání přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona č. 361/2000 Sb. neučinili úkony k projednání tohoto přestupku a oznámení příslušnému správnímu orgánu, namísto toho [jméno FO] informovali o negativních následcích jeho spáchání, současně však vyjádřili, že mohou postupovat i mírněji v jeho prospěch, kdy namísto řešení uvedeného přestupku rozhodnou příkazem na místě o jiném, podstatně méně závažném, přestupku, s tím, že za takové jednání očekávají odměnu, s čímž [jméno FO] souhlasil, a [jméno zainteresované osoby 2/0] předal peněžní hotovost ve výši 200 EUR s vědomím, že její přesně neurčenou část si policista ponechá jako odměnu za naznačený postup v jeho prospěch, [jméno zainteresované osoby 2/0] si uvedenou hotovost převzal, a oba policisté vyjádřili, že v souladu se žádostí [jméno FO] neprovedou úkony k projednání uvedeného přestupku, načež [jméno zainteresované osoby 1/0] vyhotovil příkazový blok na jiný přestupek (§ 12 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. - jízda mimo obec nikoli v pravém jízdním pruhu), s uloženou pokutou ve výši 500 Kč, který následně [jméno FO] podepsal s vědomím, že adekvátní peněžní částku ve výši 4 459 Kč nad rámec uložené pokuty si policisté coby odměnu za jejich postup ponechali, s čímž souhlasil,

[jméno zainteresované osoby 1/0] poté uschoval částku 200 EUR do loketní schránky a s [jméno zainteresované osoby 2/0] si smluvil následné vyúčtování částky na uloženou pokutu a rozdělení hotovosti, což následně učinili rovným dílem, tedy jako odměnu za postup vůči řidiči získali každý částku v přepočtu 2 229 Kč,

tedy

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytl úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

tím spáchal

zločin podplacení dle § 332 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku, § 67 odst. 3 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v počtu 183 denních sazeb po 200 Kč, tedy v celkové výši 36 600 Kč (třicet šest tisíc šest set korun českých).

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný [jméno FO]. Ten dobrovolně a bez nátlaku prohlásil, že je vinen jednáním, popsaným v obžalobě Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích sp. zn. KZV 9/2020 a souhlasil s popisem skutku a právní kvalifikací, čímž splnil všechny požadavky pro aplikaci § 206c trestního řádu. V souladu s odstavcem 3 a 6 tohoto ustanovení soud za souhlasu státního zástupce prohlášení viny obžalovaného přijal a dále neprováděl v tomto směru dokazování.
3. Stejně tak učinil prohlášení viny, ve smyslu § 175a odst. 6 písm. e) trestního řádu a § 206b odst. 4 trestního řádu, obžalovaný [jméno zainteresované osoby 0/0]. Prohlásil, že spáchal skutek, pro

kteřý je stíhán a kteřý byl předmětem sjednané dohody o vině a trestu. Předložená dohoda měla náležitosti předpokládané v § 175a odst. 6 trestního řádu a po splnění procesních, zejm. poučovacích povinností dle § 314q trestního řádu, soud ve smyslu § 314r odst. 4 trestního řádu schválil odsuzujícím rozsudkem dohodu o vině mezi obžalobou a obžalovaným [jméno FO]. Považuje dohodu za správnou a přiměřenou z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem i z hlediska druhu a výše navrženého peněžitého trestu, resp. také trestu zákazu činnosti, jenž koresponduje s faktem, že krom žalovaného zločinu byl tento obžalovaný stíhán též pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

4. Pokud pak jde o obžalovaného [jméno FO], zde bylo, po prohlášení viny, na místě rozhodovat o trestu.

5. Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud bere v úvahu kritéria stanovená § 38 a § 39 trestního zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 trestního zákoníku). Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pak soud přihlédne ve smyslu § 39 odst. 1, 2 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jenž jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, kteřý byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kteřých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem). Dále soud přihlédne k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne konečně k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ust. § 41 a § 42 trestního zákoníku.

6. Obžalovaný [jméno FO] prohlásil vinu a splnil tedy jednak jedno ze základních kritérií pro stanovení druhu a výměry trestu podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku, současně mu svědčí polehčující okolnost podle § 41 písm. l) a m) trestního zákoníku, tedy doznání a napomáhání při objasnění své trestné činnosti. Svědčí mu rovněž polehčující okolnost v podobě předchozí trestní bezúhonnosti podle § 41 písm. p) trestního zákoníku. Bylo možné a bylo i na místě ukládat obžalovanému samostatný peněžitý trest (§ 67 odst. 1 trestního zákoníku), jenž se - stejně jako u ostatních obžalovaných - nabízí proto, že obžalovaný je vzhledem ke svým výdělkovým možnostem schopen jej bez obtíží uhradit. Jeho výměra, pokud jde o počet denních sazeb, byla stanovena zcela v souladu s návrhem intervenujícího státního zástupce, tedy 183 denních sazeb. Jak již soud uvedl v předchozím rozhodnutí v této věci, akceptoval logiku návrhu obžaloby, že počet sazeb by měl korespondovat se spodní hranicí zákonné trestní sazby podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku. Pro případ, že by obžalovaný trest neuhradil, postihne jej stejný nepodmíněný trest, jaký by mu byl uložen v případě nařízení trestu původně podmíněně odloženého podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku.

7. Pokud však jde o výši denní sazby, jež se odvíjí od majetkových možností obžalovaného [jméno FO], zde soud ukládal trest poněkud mírnější, než navrhováno obžalobou. Na místo 300 pouze 200 Kč. Obžalovaný je ředitelem ve společnosti AUTOTREND, spol. s r.o., jeho příjem je cca 40 000 Kč měsíčně. Anoncoval, že má dvě děti a nyní je samoživitel, protože manželka přišla v důsledku epidemie koronaviru o práci, čemuž lze uvěřit. Trest, kteřý byl obžalovanému ukládán, koresponduje s konkrétní společenskou škodlivostí trestného činu obžalovaného, kteřý se stal v jistém smyslu obětí nekalého počínání hlavních pachatelů, policistů [jméno zainteresované osoby 1/0] a [jméno zainteresované osoby 2/0]. To již ke „kontrolé“ přistupovali s perspektivou vylákání úplatku a obžalování jim v jistém smyslu „naletěli.“ Obžalovaný sám korupční jednání neinicioval, byť jej samozřejmě podle zákona měl odmítnout či alespoň nahlásit. Jednání obžalovaného tedy sice jistě bylo zavrženíhodné, šlo o praktickou podporu korupce jako

společensky velmi negativního jevu, který je třeba v zájmu celé společnosti potlačovat. Na druhou je třeba vnímat jeho situaci střízlivě. Navzdory použité trestní sazbě nešlo ještě o zásadně konkrétně společensky nebezpečné jednání. Trest ve výši necelého měsíčního čistého příjmu obžalovaného [jméno FO] lze při zohlednění výše rekapitulovaných polehčujících okolností považovat za ještě přiměřený, a proto byl takto obžalovanému uložen.

8. Obžalovaný se poučuje o tom, že na pachatele, kterému byl uložen peněžitý trest za jiný trestný čin než zvláště závažný zločin, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán, tedy uhrazen (§ 69 odst. 3 trestního zákoníku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do o s m i dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve t ř e c h vyhotoveních.

2021-06-29

Mgr. Martin Prokop
předseda senátu